

tifex Romanus, ut erat vir eximia prudentia, ac probitate ornatus, postquam Narsetem à Romanis apud Imperatorem accusatum audiuit, ac repentinam illius ex vrbe profectiorem vidit, ne quid per iram aduersus commodum, & quietem Ecclesiae, Italiaeque; vniuersae moliretur, est veritus. itaque sedandi hominis causa ad eum Neapolim properauit. & ad colloquium progressus Narsetem primo comiter, ac benignè admonuit, videret, ne dum irae dulcedini indulgeret, praeclarum liberatae à se Italiae titulum, insigni in perpetuum macula deformaret. plus enim sine dubio omnium opinione turpitudinis in accitis barbaris fore, quam gloriae, laudisque fuerit in eiectis. deinde enixe orare incēpit, ut si quā se accepisse à Romanis iniuriam duceret, eam & sibi, & vniuersae supplicanti Italiae condonaret. Quibus verbis impulsus Narsēs in urbem secum pontifice rettulit. verum diuturnum huius lenitatis, ac mansuetudinis suae fructum non tulit; si quidem mox rerum, quae mouebantur, dolore, iraque consumptus, interiit. Interim Longinus Patricius successor ei à Iustino summissus, nouo cum exercitu Rauennam mari accesserat. atque, ut in rebus sit nouis, varias hominum cogitationes, sermonesque commouerat. Is Narsetem extinctum audiens, corpus eius locello plumbeo conditum cum omnibus thesauris eius, Constantinopolim misit, & quod summa cum potestate, atque imperio venerat, nouam pro arbitrio Italiae administrationem induxit. primum Rauennae, non Romae, praefecturae sedem posuit, ac se Exarchum Italiae, quemadmodum & Africae Exarchus erat, vocauit. & provinciarum Consularibus, Correctoribus, Praesidibusque; sublati, singulis ciuitatibus singulos Duces imposuit, ac varios eis ad reddenda iura iudices assignauit. quod autem Longobardos à Narsete sollicitatos in Italiam cogitare accepit, infesta eorum arma formidans Rauennam, & pleraque Venetiae oppida, quae primam belli tempestatem videbantur exceptura, per sequentem annum praesidiis, atque operibus confirmare perrexit. Itaque ab hoc tempore maioribus in Italiae urbibus, sed praecipue Romae, atque Rauennae perpetua militum praesidia insedere, quos Imperator publico stipendio ad urbium custodiam sustentauit. quibus praefectos, iudices, & quaestores praeposuit. Stipendium illi Rogam, Praefectos magistros militum, iudices sacellarios, quaestores chartularios nominunt. Interum Alboinus litteris Narsētis erectus, atque utilia sibi, & commoda proponi arbitratus, animum ad Italiam inuadendam contulerat. spem autem celeris, atque exploratae victoriae faciebat cum facilitas aditus, tum profligatus, ac prope perditus eo tempore ipsius Italiae status. nam Italia aut lato mari, aut Alpibus altissimis septa ab

vna